

6. Kezem én is feléd nyújtom, / Szabadítóm,
 Jézusom, hozzád tartok!
 Bízál, lelkem, nem süllyedsz itt, / Kormány a hit,
 Várnak már a révpartok.

szöveg: Maróthi Gy., 1743
 dallam: J. Crüger, 1653

619

1. E vi - lág mi - ó - ta Fenn-áll, ő mi - vol - ta
 Min - den dol - ga ín - ség, Bá - nat, ke - se - rű - ség

Sű - rű vál - to - zás;
 És só - haj - to - zás;

Nin - csen ben - ne ál - lan - dó - ság:

Min - den hi - á - ba - va - ló - ság!

2. Ó, ha meggondolná, / Ember megfontolná / Éltének végét!
 És minden dolgában / Forgatná magában / Nagy rövidségét:
 Bizony, e világ szépségét, / Megutálná ékességét!
3. Nézd, a kicsi bimbók, / Tavaszi virágok / Mint illatoznak!
 De ha ősznek dere / Megüti, végtére / Mind elváltoznak:
 Kórók lesznek, megavulnak, / Hirtelenséggel elmúlnak.
4. Embernek is élte, / Mint virág szépsége, / Hamar elromlik;
 Rövid az ideje: / Tíz, húsz esztendeje, / S azzal elmúlik;
 Akár gazda, akár szolgál: / Menni kell, ha üt az óra.
5. Nohát, ezt felvégyed, / És szívedre tégyed: / Rövid az élet!
 Légy mindenkor készen, / Amíg meg nem léssen / A nagy ítélet;
 Ne szabd magad e világhoz, / Földi veszendő jószágához!